

BOG

MENS VI VENTER PÅ BOJANGLES (/BOEGER/MENS-VI-VENTER-PA-BOJANGLES)

Af Olivier Bourdeaut (/forfattere/olivier-bourdeaut) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A52619866)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/mens-vi-venter-pa-bojangles) for at anmelde

Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?

u=https://litteratursiden.dk/boeger/mens-vi-venter-pa-

url=https://litteratursiden.dk/boeger/mens-vi-venter-pa-bojangles&status=Mens

bojangles&title=Mens vi venter på Bojangles)

vi venter på Bojangles+https://litteratursiden.dk/boeger/mens-vi-venter-pa-

Hver dag lægger Georges og hans hustru 'Mr. Bojangles' (sunget af Nina Simone) på pladespilleren og danser, mens deres søn ser beundrende til. Hver dag tager moderen et nyt navn, som faderen finder på. Deres kærlighed er magisk, livet en svimlende, evig fest.

TAGS:

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

GALSKAB (/TAXONOMY/TERM/3637)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

MELANKOLI (/TAXONOMY/TERM/7085)

SORG (/TAXONOMY/TERM/9814)

ANMELDELSE

(/users/maria-guldager-rasmussen)

Af Maria Guldager Rasmussen (/users/maria-guldager-rasmussen)

Skribent
04 apr.17

Besnærende og hjerteskrærende debutroman om ægte kærlighed og lige så ægte sindssyge. En dreng fortæller om forældrenes ualmindelige tilgang til livet.

Man skal være gjort af sten for ikke at lade sig bevæge af franske Olivier Bourdeauts debutroman, som piruetterer mellem beundringsværdig livsglæde og fatal virkelighedsflugt. Ægte og kompromisløs kærlighed møder ligeså ægte og endnu mere kompromisløs galskab, og hele herligheden er garneret med cocktails, pailletter og en forholdsvis tam trane ved navn "Den Uforholdne Frøken". Det lyder besnærende, og det *er* besnærende – og særdeles smertefuldt.

Fortællerens far, som altid er god for en frisk og fantasifuld løgnehistorie, møder ved et kedsommeligt selskab fortællerens mor, der for sin del er alt andet end kedsommelig og tilmed en fremragende danser. - *Kald mig lige, hvad De har lyst til! Men for Guds skyld, vær morsom, få mig til at grine, alle er så dødkedelige her!* er hendes første ord, da han spørger om hendes navn. Og siden viger han stort set ikke fra hendes side.

Deres historie fortælles af sønnen, som via sin fars notesbøger også har fået muligheden for bl.a. at beskrive forældres første møde. Det skorter hverken på kærlighed eller festivitas i den lille familie, og de morer sig i en grad, så man lidt efter lidt må undre sig over, hvordan de dog kan holde til det. Drengen bliver fritaget fra at gå i skole og undervises på kreativ facon derhjemme af den flinke og fattede far samt den excentriske, elskelige mor. Lige indtil den dag moren viser sig at være mere end blot excentrisk – hun er psykisk syg, og en indlæggelse er uundgåelig.

Morens vindende væsen spreder lys og liv omkring hende og de medpatienter, hun omgives af på sindssygehospitalet, og her kan man næsten ikke undgå at sende en kærlig tanke til figuren McMurphy i Ken Kesey's klassiker *Gøgereden* (<http://www.litteratursiden.dk/analyser/kesey-ken-goegereden>) (1962). Da lægerne ikke stiller damen alt for lyse udsigter med hensyn til en løsladelse, tager den handlekraftige familie sagen i egen hånd. Mere skal ikke afsløres her, men der er ikke et øje tørt – så meget tør jeg godt love.

Der sås for så vidt ingen tvivl om, at moren er sindssyg – i ordets oprigtige betydning. Hun kan ikke leve med og acceptere tingenes virkelige tilstand, som eksempelvis at faren må arbejde for at tjene penge. Men som læser, og dermed vidne til familiens uundgåelige opløsning, sidder jeg alligevel tilbage med den fornemmelse, man kan få, når man har smugkigget ind i et sind, som er indstillet på en anden frekvens: Morens virkelighed – hvor u-virkelig den end måtte være – er meget mere human og eftertragtellesværdig end den virkelige virkelighed. Det er ulykkeligt, at det syge sind ind imellem kan fremstå så meget mere raskt end dét, som skal forestille at være det.

Soundtrack: Nina Simones rørende udgave af "Mr. Bojangles". Når (ikke "hvis", men "når") du har læst romanen, ved du hvorfor.

BOGDETALJER

Relaterede bøger